

[Miljøministeren]

mulighed for at sætte mig ind i sagen. Jeg synes ærligt og redeligt, det er unfair af hr. Askjær Jørgensen at stille et sådant spørgsmål, som jeg overhovedet ikke har haft mulighed for at sætte mig ind i.

Dernæst vil jeg sige til hr. John Winther, at i andre lande, f. eks. Holland, Norge og Sverige, har man for øjeblikket store overvejelser om, hvor netop den slags fabrikker skal ligge, og hvordan de skal indrettes. Man har også ligesom vi nedsat indholdet af PVC i plastfabrikationen, fordi man er klar over, at der kan være en risiko for liv og helbred. Det mener jeg faktisk også må gå forud for en investering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om postgirokontorets planer om en ny overførselsform for postkonti benævnt multidebitering, der indebærer mulighed for overtræk?«

(Spm. nr. 717).

Skriftlig begrundelse.

Postgirokontorets chef har i Jyllands-Posten den 25. april oplyst, at planer for multidebitering er under udarbejdelse, og at der skal politisk godkendelse til, idet systemet indebærer, at der kan finde overtræk sted.

Såfremt multidebitering med afgang til overtræk indføres på postgiroområdet, betyder det, at postgirokontoret kommer til at udføre virksomhed som egentligt pengeinstitut. Det vil sige, at postbanken bliver til virkelighed. Noget sådant indebærer ret uoverskuelige konsekvenser, bl. a. bliver der spørgsmål om sikkerhed og dækning af tab. Det kan ikke være meningen, at skatteyderpenge skal dække tab, der lides på uøfterrettelige postkontokunder under et system med overtræk. Derfor ønskes ministerens tilkendegivelse om forholdet.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Så vidt jeg kan se, beror Jyllands-Postens artikel om postgiro bragt i avisen den 25.

april på en misforståelse. At postvæsenet arbejder med planer om det såkaldte multidebiteringssystem, er imidlertid rigtigt nok. Systemet er i øvrigt omtalt i betænkningen over forslag til finanslov for 1978. I betænkningens generelle redegørelse for P&Ts forhold nævnes det, at en styrkelse af postgiroen vil ske ved en tilkobling af dette nye system, der populært sagt er en ny service med en automatisk overførelse af beløb fra forskellige betalere til én og samme kreditor. Dette svarer til, hvad banker og sparekasser praktiserer gennem betalingstjenestesystemet.

Der er ikke hermed tale om nogen principudvidelse. Det nye systems service ligger klart inden for postlovens rammer. Systemet giver imidlertid mulighed for et nærmere samarbejde mellem bankernes og sparekassernes pengeoverførselssystem og postgiroen, et samarbejde, som længe har været ønsket af begge parter. Det såkaldte multidebiteringssystem er en forudsætning for, at det ønskede samarbejde kan etableres, man kunne sige et betalingsformidlingsfællesmarked, som både for kunderne i begge systemer og for pengeinstitutterne og postgiroen har klare fordele.

Når spørgsmålet om overtræk er kommet på tale, hænger det formentlig sammen med, at de gældende regler for pengeinstitutternes betalingsservice nok giver betaleren en forpligtelse til at have penge på sin konto til dækning af de regninger, som systemet skal betale, men at man på den anden side accepterer overtræk på en konto, når det enkelte træk ikke overstiger 500 kr. Dette medvirker til at gøre systemet smidigere.

Naturligt nok har man også drøftet denne ordning på linje med andre træk, som kan harmonisere den postale og den bankmæssige ordning. Overvejelserne om dette er imidlertid på et forberedende stade; bl.a. skal P&T sikres imod tab, hvis en overtræksmulighed skulle komme på tale.

Hagen Hagensen (KF):

Det er rart at kunne takke ministeren, og det kan jeg gøre navnlig for den første del af svaret, hvor der siges, at det, man vil gå over til, er at bruge postgiroen på en sådan måde, at den kan samarbejde med pengeinstitutterne; det kan jeg da kun sige er helt i orden.